

andre sammenhænge. Når vi lovgiver om kontanthjælp, når der lovgives af et flertal om start-hjælp og sådan noget, vedtager man, hvilket ni-veau man synes er rimeligt. Det, vi bare vil sikre med det her, er, at ingen falder under en bund-grænse i så rigt et samfund som vores.

Hr. Jens Andersen spørger også, hvem der skal bestemme det. Det skal politikerne da. Det er vores valg, hvad vi synes et rigt samfund kan være bekendt over for de dårligst stillede af vo-res medborgere, det er i ordets egentlige for-stand et politisk valg.

Så siger hr. Jens Andersen, og det er lidt på linje med socialministeren, at fattigdomsgræn-sen risikerer at blive løftet. Hvorfor det? Alle de andre steder, hvor vi har minimumsniveauer i det her samfund, er det da aldrig blevet løftet. Vi har en minimumsløn på arbejdsmarkedet, en minimalløn, er det blevet et loft? Nej, det er det bestemt ikke. Det betyder bare, at man ikke kan komme under det niveau. Jeg ved godt, at nogle i Venstre ønsker, at man får banket hul i mini-malløn og sådan noget, men det er dog sikkerhe-den for, at vi ikke får et lavtlønnet arbejdsmar-ked. På samme måde er det her en sikkerhed for, at vi gør noget ved fattigdommen.

Derfor var jeg meget glad for fru Lise von Seelens tale, som pegede på det, som alle ved – også Venstre ved det, hvis man ville være ærlig at indrømme det – at afstandene i det her sam-fund vokser. De velhavende bliver meget mere velhavende, og modsat har vi en gruppe i bun-den af samfundet, som får det dårligere.

Også rigtig, synes jeg, er påpegningen af, at det selvfølgelig er en helt anden fattigdom end den, vi diskuterer i den tredje verden, det er klart. Men det er en fattigdom, for fattigdom er et relativt begreb, og den gør, at nogle menne-sker frakobles de muligheder, som andre har i vores samfund.

Jeg synes også, det er klogt af den socialde-mokratiske gruppe at tale om en dynamisk grænse, det er vi helt med på, vi er helt med på, at vi diskuterer, om f.eks. uddannelsessøgende skal med, så lad os sætte os sammen og prøve at se, hvor langt vi kan nå. Så tak til Socialdemo-kraterne for støtten.

Fru Mia Falkenberg synes jeg holdt en meget generel tale over et tema, der hed, at der altid har været forskel på rig og fattig, og sådan skal det formentlig blive ved med at være. Det var dog en underlig defaitistisk tilgang til verden fra et parti, der siger, at de er optaget af sociale spørgsmål, at sådan har det altid været.

Når så Dansk Folkepartis ordfører siger, at vi prøver at undgå fattigdommen, så kan jeg simpelt hen ikke forstå det. Det, der er påpeget bl.a. af Rådet for Socialt Udsatte, er jo, at regeringens og Dansk Folkepartis initiativer skaber fattig-dom. Starthjælp skaber fattigdom, kontanthjælp og lofter skaber fattigdom.

Til hr. Tom Behnke, som omtalte det som et brændemærke: Der står ikke noget sted i det her forslag, at folk skal brændemærkes med, at de nu er blevet løftet af fattigdomsgrænsen. Jeg vil meget advare imod at brændemærke folk. Jeg tror, at alle dem, jeg kender, som er under det her loft, slet ikke ville føle det som en ubehage-lig brændemærkning. De ville blive glade for hr. Tom Behnke, for de kunne sige, at hr. Tom Behn-ke besindede sig og ville gøre noget for fattig-dommen, og det ville de være glade for. Men jeg kan prøve at spørge dem, der ville blive løftet, om de ville opfatte det som noget stærkt ubeha-geligt. Den slags tror jeg det ville blive svært for hr. Tom Behnke at finde.

Hr. Tom Behnke sagde også sådan på linje med Venstres ordfører, at penge ikke er alt. Nej, det er rigtigt, men det er mig bekendt et aner-kendt middel mod fattigdom. Jeg kan ikke umiddelbart komme i tanker om et bedre mid-del mod fattigdom end penge for dem, der har den økonomiske fattigdom som problem. For dem, som ikke har råd til at holde børnefødsels-dag, dem, som ikke har råd til at købe mad sidst på måneden, er penge et rigtig godt middel til at sikre, at de får det.

Derfor synes jeg, det er en flot bemærkning, at penge ikke hjælper. Det er næsten en religiøs, fundamentalistisk holdning. Selvfølgelig hjæl-per penge da over for fattigdom. Det er det ene-ste virkelig virksomme middel over for fattig-dom.

Kl. 13.05

Så er der andre problemer, man ikke bekæm-per med penge. Det er jeg selvfølgelig enig i, men at benægte, at penge afhjælper fattigdom, synes jeg godt nok er en dristig argumentation.

Jeg vil bare nævne den familie, vi havde be-søg af i Arbejdsmarkedsudvalget lige før som-merferien. Jeg tror også, hr. Tom Behnke er med-lem af udvalget, det er jeg ikke helt sikker på, men det var den familie, der bestod af to voksne og to børn. Efter at de havde betalt skat, husleje og medicin, havde de, inden de blev ramt af løf-tet, 5.300 kr. tilbage om måneden. Efter at de blev ramt af løftet, havde de 2.800 kr. tilbage om måneden til alle fire.